

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

رأی وحدت رویه شماره 751 دیوان عالی کشور

در خصوص نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره به استثناء تبصره ماده 3 و ماده 8 و

بند ب ماده 9 قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات استفاده از ماهواره در حکم قاچاق

نبوده و رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاههای عمومی جزایی است

مصوب 05/05/1395

شماره 1395/ 8/ 4 – 110/ 152/ 9444

مدیر عامل محترم روزنامه رسمی کشور

گزارش پرونده وحدت رویه ردیف 12/ 95 هیأت عمومی دیوان عالی کشور با مقدمه

مربوط و رأی آن به شرح ذیل تنظیم و جهت چاپ و نشر ایفاد می گردد.

معاون قضایی دیوان عالی کشور - ابراهیم ابراهیمی

رأی وحدت رویه شماره 751 هیأت عمومی دیوان عالی کشور با موضوع نگهداری

تجهیزات دریافت از ماهواره به استثناء تبصره ماده 3 و ماده 8 و بند ب ماده 9 قانون

ممنوعیت به کارگیری تجهیزات استفاده از ماهواره در حکم قاچاق نبوده و رسیدگی به آن

در صلاحیت دادگاههای عمومی جزایی Heyvalaw.com

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت رویه ردیف 12/ 95 رأس

ساعت 8:30 روز سه شنبه مورخ 5/5/1395 به ریاست حضرت حجت الاسلام و المسلمین

جناب آقای حسین کریمی رییس دیوان عالی کشور و با حضور حضرت حجت الاسلام و

المسلمین جناب آقای سید احمد مرتضوی مقدم نماینده دادستان کل کشور و شرکت جنابان

آقایان رؤساء، مستشاران و اعضای معاون کلیه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت

عمومی تشکیل شد و پس از تلاوت آیاتی از کلام الله مجید و قرائت گزارش پرونده و طرح

و بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت کننده در خصوص مورد و استماع نظریه نماینده

دادستان محترم کل کشور که به ترتیب ذیل منعکس می گردد، به صدور رأی وحدت رویه

قضایی شماره 751 - 5/5/1395 منتهی گردید.

دینا

الف: گزارش پرونده

احتراماً معروض می دارد: حسب اطلاع واصله، از شعب سیزدهم، چهاردهم و سی و دوم

دیوان عالی کشور در مورد تعیین مرجع صالح رسیدگی کننده به جرایم مرتکبین نگهداری

تجهیزات دریافت از ماهواره با اختلاف استنباط از مقررات قانون قاچاق مصوب 1392

و قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره مصوب 1373 به ترتیب،

طی پرونده های کلاسه 104، 342 و 719 آراء مختلف صادر گردیده است که جریان آنها

ذیلاً گزارش می شود:

الف- طبق محتویات پرونده کلاسه 104 شعبه سیزدهم دیوان عالی کشور، شعبه 103 دادگاه

عمومی جزایی مراغه در تاریخ 8/2/1393 با صدور دادنامه شماره 800112 در مورد

اتهام آقای محسن... مبنی بر نگهداری چهار عدد رسیور (تجهیزات دریافت از ماهواره)

با عنایت به اینکه رسیدگی به جرایم مربوط به کالاهای ممنوع خارجی، مطابق مقررات

قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 1392 در صلاحیت دادگاه انقلاب قرار داده

شده، لذا در خصوص مورد به شایستگی مرجع اخیرالذکر اظهار نظر نموده است که پرونده

در شعبه اول دادگاه انقلاب مطرح و این شعبه به علت اینکه طبق کیفرخواست موجود در

پرونده اتهام متهم نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره می باشد و لاغیر و طبق ماده 77

قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 1392، تبصره ماده 3 و ماده 8 و بند ب ماده

9 قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره نسخ شده، رسیدگی به

نگهداری و حمل و نصب و استفاده از تجهیزات دریافت از ماهواره در صلاحیت محاکم

عمومی جزایی می باشد، لذا با توجه به صلاحیت عام مراجع قضایی دادگستری و

صلاحیت های اختصاصی دادگاه های انقلاب به شرح موارد احصا شده در قانون و عدم

پذیرش صلاحیت خویش و با حدوث اختلاف، پرونده را به دیوان عالی کشور ارسال کرده

که پس از ثبت به کلاسه مرقوم، در شعبه سیزدهم مطرح و طی دادنامه شماره 300076

- 13/3/1393 به شرح زیر اقدام کرده اند:

«در خصوص پرونده و حدوث اختلاف فیما بین دادگاه عمومی (جزایی) شعبه یک صد و

سه شهرستان مراغه و شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی در صلاحیت رسیدگی و ارسال

پرونده به دیوان عالی کشور، با عنایت به کیفرخواست صادره مورخ 31/1/1393 دادسرای عمومی و انقلاب مراغه که اتهام منتهم نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره می باشد و لاغیر و مفروض این است که قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات استفاده از ماهواره به استثناء تبصره ماده 3 و ماده 8 و بند ب ماده 9 به قوت خود باقی و نسخ نگردیده است و قهراً رسیدگی به جرم مذکور که صرفاً نگهداری تجهیزات مذکور است در صلاحیت دادگاه های عمومی جزایی خواهد بود با نقض قرار صادره از شعبه یکصد و سه عمومی (جزایی) مراغه و تأیید قرار صادره از شعبه اول دادگاه انقلاب آن شهرستان و با اظهار نظر به صلاحیت رسیدگی دادگاه شعبه 103 عمومی جزایی مراغه حل اختلاف می شود. رأی قطعی است.»

ب- برابر محتویات پرونده 719 شعبه سی و دوم دیوان عالی کشور، شعبه 102 دادگاه عمومی جزایی شهرستان آستارا به علت حدوث اختلاف در صلاحیت مرجع رسیدگی کننده به بزهداری آقای انوشیروان... مبنی بر نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره، پرونده را برای تعیین تکلیف قانونی، به دیوان عالی کشور ارسال کرده که پس از ارجاع به شعبه سی و دوم دیوان عالی کشور و ثبت آن به کلاس مذکور در فوق، درخصوص مورد مشاوره نموده و به موجب دادنامه شماره 500198 - 29/3/1393 چنین رأی داده اند:

«نظر به اینکه بند «الف» ماده 1 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب سوم دی ماه 1392 و تبصره 4 ماده 22 و ماده 44 همان قانون ناظر بر تعیین مجازات قاچاق کالای ممنوع و نیز نگهداری، حمل و فروش چنین کالایی است لذا در مورد نگهداری دستگاه های

تجهيزات دریافت از ماهواره که به صورت قاچاق از خارج از کشور وارد شده باشد صرفاً در حیطه صلاحیت دادگاه انقلاب بوده لذا صرفاً نظر از اینکه شعبه 102 دادگاه عمومی جزایی شهرستان آستارا پس از صدور قرار عدم صلاحیت به تکلیف قانونی خود مبني بر ارسال پرونده به دیوان عالی کشور جهت تعیین مرجع صالح اقدام ننموده و مستقیماً پرونده را به اداره تعزیرات حکومتی که يك مرجع غیرقضایی است ارسال نموده است ضمن تأیید استدلال شعبه مبارزه با قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی آستارا و تعیین صلاحیت مرجع قضایی (دادگاه انقلاب حوزه قضایی مربوطه) حل اختلاف می‌گردد.»

همچنین مطابق محتویات پرونده کلاسه 542 شعبه چهاردهم دیوان عالی کشور، شعبه اول دادگاه انقلاب مراغه به موجب دادنامه شماره 2052 - 25/12/1393 آقای مالک... را به علت نگهداری مواد مخدر از نوع تریاک و آلت استعمال آن بزهار تشخیص داده و به تعیین مجازات قانونی مبادرت نموده ولی در مورد اتهام دیگر وی مبني بر نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره به استناد ماده 9 قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره به اعتبار صلاحیت دادگاه عمومی ملکان قرار عدم صلاحیت صادر کرده که شعبه 101 دادگاه عمومی جزایی طی دادنامه شماره 153 - 5/2/1394 به علت اینکه عمل انتسابی استفاده از تجهیزات یادشده نبوده و فقط «نگهداری» می‌باشد لذا با استناد به بند «ث» ماده يك و مواد 22 و 44 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوّب 1392 موضوع را در صلاحیت دادگاه انقلاب دانسته که با حدوث اختلاف به شرح مذکور

در فوق پرونده به دیوان عالی کشور ارسال و به شعبه چهاردهم ارجاع شده که هیأت محترم شعبه مرقوم به موجب دادنامه شماره 201-973/1394 به شرح زیر اتخاذ تصمیم کرده‌اند:

«در خصوص اختلاف واقعه به شرح قرارهای اصداری، با توجه به محتویات پرونده، مستندات و استدلالات ابرازی، با تشخیص و تأیید صلاحیت دادگاه انقلاب اسلامی (ترجیحاً شعبه اول) و نقض قرار صادره از دادگاه مزبور، حل اختلاف به عمل می‌آید»

با عنایت به مراتب مذکور در فوق، چون هیأت محترم شعبه سی و دوم دیوان عالی کشور به شرحی که گذشت، تجهیزات دریافت از ماهواره را با استناد به بند «الف» ماده یک قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و تبصره ماده 22 و ماده 44 این قانون از مصادیق کالای ممنوع تشخیص داده و رسیدگی به اتهام مرتکبین نگهداری آن را به علت قاچاق کالای ممنوع، در صلاحیت دادگاه انقلاب تشخیص داده‌اند و رأی شعبه چهاردهم نیز از این امر حکایت دارد ولی هیأت محترم شعبه سیزدهم دیوان عالی کشور با معتبر دانستن بند الف ماده 9 قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره مصوب 1373 و عدم نسخ آن به موجب ماده 77 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 1392 رسیدگی به بزه نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره را در صلاحیت دادگاه جزایی دانسته‌اند و با این ترتیب چون از شعب مختلف دیوان عالی کشور با اختلاف استنباط از مقررات قانونی آراء متهافت صادر شده است؛ لذا مستنداً به ماده 471 قانون آیین دادرسی کیفری طرح موضوع را در جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور برای صدور رأی وحدت رویه

معاون قضایی دیوان عالی کشور - حسین مختاری

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

ب: نظریه نماینده دادستان کل کشور

«در تبصره 4 ماده 22 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 1392 تجهیزات دریافت از ماهواره از مصادیق کالای ممنوع ذکر شده است و به موجب ماده 44 قانون مزبور مرجع صالح به رسیدگی جرایم قاچاق کالاهای قاچاق دادگاه انقلاب تعیین شده است؛ علی هذا در نتیجه رأی شعب 14 و 32 که بر همین نظریه استوار است صائب به نظر می رسد.»

ج: رأی وحدت رویه شماره 751 - 5/5/1395 هیأت عمومی دیوان عالی کشور

هر چند تجهیزات دریافت از ماهواره طبق تبصره 4 ماده 22 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 3/10/1392 از مصادیق کالای ممنوع است، لکن نگهداری آن فی حد ذاته اگرچه عملی مجرمانه و مستوجب مجازات است، ولی با توجه به معنای خاص قاچاق به شرحی که در بند الف ماده 1 قانون مورد اشاره آمده و تمیزی که قانونگذار بین عناوین مذکور در قانون یادشده قایل شده است، داخل در عنوان قاچاق نبوده و به همین جهت از حیث صلاحیت دادگاه، مشمول حکم مقرر در ماده 44 آن قانون نمی باشد. بر این اساس، رأی شعبه سیزدهم دیوان عالی کشور که با این نظر انطباق دارد، به اکثریت آراء صحیح و قانونی تشخیص داده می شود.

این رأی طبق ماده 471 قانون آیین دادرسی کیفری در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور، دادگاه‌ها و سایر مراجع اعم از قضایی و غیر آن لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

خلاصه رأی فوق

عنوان: رأی وحدت رویه شماره 751 دیوان عالی کشور در خصوص نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره

پیام:

طبق رأی وحدت رویه شماره 751 دیوان عالی کشور، نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره به استثناء موارد ذکر شده در تبصره ماده 3 و ماده 8 و بند ب ماده 9 قانون ممنوعیت به‌کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره، در حکم قاچاق نبوده و رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاه‌های عمومی جزایی است.

مستندات:

شماره رأی وحدت رویه: 751 Heyvalaw.com

تاریخ رأی وحدت رویه: 05/05/1395

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

مرجع صادرکننده: هیأت عمومی دیوان عالی کشور

گروه رأی: وحدت رویه

مقدمه:

در تاریخ 5 مرداد 1395، هیأت عمومی دیوان عالی کشور در خصوص اختلاف موجود بین شعب مختلف این دیوان درباره صلاحیت رسیدگی به جرایم نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره، جلسه‌ای برگزار کرد. اختلاف نظرها در خصوص صلاحیت دادگاه در رسیدگی به اتهامات مرتبط با نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره مطرح شده بود، که برخی شعب معتقد به صلاحیت دادگاه انقلاب و برخی دیگر به صلاحیت دادگاه‌های عمومی جزایی بودند.

دینا

گزارش پرونده:

در پرونده‌های مختلفی که از شعب دیوان عالی کشور ارسال شده بود، به‌ویژه در پرونده‌های کلاسه 104، 342 و 719، اختلافاتی در خصوص صلاحیت دادگاه‌ها برای رسیدگی به نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره به‌وجود آمد. برخی شعب با استناد به قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 1392، به این نتیجه رسیدند که نگهداری تجهیزات ماهواره‌ای از مصادیق قاچاق کالا و در صلاحیت دادگاه انقلاب است. در حالی

Heyvalaw.com

که سایر شعب با توجه به قانون ممنوعیت به‌کارگیری تجهیزات ماهواره مصوب 1373،

دینا تخصصی‌ترین سایت مشاوره حقوقی
این جرم را در صلاحیت دادگاه‌های عمومی جزایی تشخیص دادند.

رای هیأت عمومی دیوان عالی کشور:

هیأت عمومی دیوان عالی کشور به این نتیجه رسید که هرچند طبق تبصره 4 ماده 22 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، تجهیزات دریافت از ماهواره جزو کالاهای ممنوعه هستند، اما نگهداری این تجهیزات خود به‌تنهایی قاچاق محسوب نمی‌شود. به عبارت دیگر، تنها نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره بدون انتقال و یا واردات غیرقانونی آن، تحت عنوان قاچاق قرار نمی‌گیرد و به همین دلیل رسیدگی به چنین جرمی در صلاحیت دادگاه‌های عمومی جزایی قرار دارد، نه دادگاه‌های انقلاب.

نتیجه:

با استناد به این رای وحدت رویه، نگهداری تجهیزات دریافت از ماهواره، در صورتی که با هدف قاچاق و واردات غیرمجاز از خارج کشور نباشد، در حکم قاچاق نبوده و رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاه‌های عمومی جزایی خواهد بود. این رای طبق ماده 471 قانون آیین دادرسی کیفری برای شعب دیوان عالی کشور، دادگاه‌ها و مراجع قضائی و

Heyvalaw.com غیر قضائی لازم‌الاتباع است.

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی
این رأی وحدت رویه به طور واضح مرز بین جرایم مرتبط با تجهیزات ماهواره ای و قاچاق
کالا را مشخص کرده و راهنمایی برای نحوه رسیدگی به این پرونده ها ارائه داده است.

